

Miercuri, 16 noiembrie 2011

Delegația Parlamentului European

87. consideră că delegația UE joacă un rol vital în cadrul negocierilor privind schimbările climatice și, prin urmare, consideră inacceptabil faptul că deputații din Parlamentul European nu au putut participa la reuniunile de coordonare ale UE în cadrul Conferinței anterioare a părților; se așteaptă ca cel puțin președinților delegației Parlamentului European să li se permită accesul la reuniunile de coordonare ale UE de la Durban;

88. constată că, în conformitate cu Acordul-cadru dintre Comisie și Parlament din noiembrie 2010, Comisia trebuie să faciliteze includerea deputaților PE ca observatori în delegațiile Uniunii care participă la negocierile pentru acordurile multilaterale; reamintește că, în temeiul Tratatului de la Lisabona (articolul 218 din TFUE), Parlamentul trebuie să își dea aprobarea pentru acordurile dintre Uniune și țările terțe sau organizațiile internaționale;

89. reamintește obligația părților la CCONUSC de a încuraja o cât mai largă participare la procesul CCONUSC, inclusiv a organizațiilor neguvernamentale; susține participarea Forumului Internațional al Popoarelor Indigene la negocierile COP 17 deoarece aceste popoare sunt afectate în mod deosebit de schimbările climatice și de mecanismele de adaptare la schimbările climatice;

*

* *

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și CCSCONU, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților contractante care nu sunt membre UE.

Raportul referitor la răspunderea privind finanțarea pentru dezvoltare

P7_TA(2011)0505

Rezoluția Parlamentului European din 16 noiembrie 2011 referitoare la raportul privind răspunderea în materie de finanțare

(2013/C 153 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000,
- având în vedere summitul G20 de la Pittsburg din 24 și 25 septembrie 2009, cel de la Londra din 26 și 27 aprilie 2009, cel de la Toronto din 26 și 27 iunie 2010 și cel din Seoul din 11 și 12 noiembrie 2010,
- având în vedere summitul G8 de la L'Aquila (Italia) din 8-10 iulie 2009, cel de la Deauville (Franța) din 26 și 27 mai 2011 și cel de la Muskoka (Canada) din 26 iunie 2010,
- având în vedere Consensul de la Monterrey și Declarația de la Doha, adoptate cu ocazia Conferințelor internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare, care s-au desfășurat la Monterrey (Mexic) în perioada 18-22 martie 2002 și la Doha (Quatar) în perioada 29 noiembrie -2 decembrie 2008,
- având în vedere Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra,
- având în vedere Consensul european privind dezvoltarea ⁽¹⁾ și Codul de conduită al UE privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 6.

⁽²⁾ Concluziile Consiliului 9558/2007, 15 mai 2007.

Miercuri, 16 noiembrie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la progresele realizate în vederea atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului: revizuire intermediară în vederea pregătirii pentru reuniunea la nivel înalt a ONU din septembrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la efectele crizei economice și financiare mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și a cooperării pentru dezvoltare ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la coerența politicilor UE în favoarea dezvoltării și la conceptul de „asistență oficială pentru dezvoltare plus” ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 referitoare la acțiunile realizate în urma Conferinței de la Monterrey din 2002 referitoare la finanțarea pentru dezvoltare ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la acțiunile întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 privind eficacitatea ajutorului ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2011 referitoare la creșterea impactului politicii de dezvoltare a UE ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât statele membre ale UE au acordat anul trecut asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) în proporție de numai 0,43 % din VNB, în pofida angajamentului asumat în cadrul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului de a acorda 0,7 % până în 2015 și a unui obiectiv intermediar de 0,56 % în 2010;
- B. întrucât 15 state membre și-au redus în 2009 și în 2010 bugetele destinate ajutoarelor;
- C. întrucât statele membre au promis în 2005 să acorde 50 % din toate ajutoarele noi Africii subsahariene, dar întrucât în realitate au acordat numai jumătate din acest quantum, și întrucât statele membre nu și-au respectat nici promisiunea de a acorda 0,15 % din VNB țărilor cel mai puțin dezvoltate până în 2010;
- D. întrucât, având în vedere că astfel de angajamente reprezintă procentaje din VNB și, prin urmare, sumele efective se reduc în perioade de recesiune, criza economică nu reprezintă o justificare acceptabilă pentru reducerea proporțională a sumelor destinate ajutoarelor;
- E. întrucât, în cazul în care UE nu își onorează promisiunile în ceea ce privește ajutoarele, acest lucru va duce la erodarea gravă a încrederii și la pierderea credibilității în fața partenerilor săi din țările în curs de dezvoltare, în timp ce respectarea angajamentelor ar transmite un semnal puternic și univoc țărilor sărace și altor donatori;
- F. întrucât guvernanta fiscală defectuoasă din țările în curs de dezvoltare împiedică redistribuirea echitabilă a avuției, lipsește guvernele de mijloace financiare și reprezintă o piedică în calea eradicării sărăciei;

⁽¹⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 48.

⁽²⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 34.

⁽³⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 47.

⁽⁴⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 100.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0320.

Miercuri, 16 noiembrie 2011

- G. întrucât, potrivit estimărilor, fluxurile ilicite de capital care provin din țările în curs de dezvoltare sunt de aproximativ zece ori mai mari decât ajutorul pentru dezvoltare la nivel mondial;
- H. întrucât mecanismele inovatoare de finanțare reprezintă în prezent numai 3 % din ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE;
- I. întrucât mecanismele destinate persoanelor sărace pentru a le asigura un acces mai bun la serviciile financiare, ca de exemplu sistemele de microfinanțare, pot reprezenta un sprijin extraordinar pentru micii agricultori, în special pentru femei, în obținerea autosuficienței alimentare și a securității alimentare;
- J. întrucât transferurile bănești efectuate de migranți către țările în curs de dezvoltare depășesc sumele destinate ajutoarelor la nivel mondial și întrucât, deși UE și-a asumat în 2008 angajamentul de a reduce costul acestor transferuri, schimbarea ce a urmat a fost minimă;
- K. întrucât ajutorul pentru comerț acordat de UE s-a ridicat la 10,5 miliarde EUR în 2009, iar asistența în domeniul comerțului la 3 miliarde EUR, depășind cu mult obiectivul;
- L. întrucât la articolul 208 din TFUE se menționează următoarele: „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”;
- M. întrucât țările în curs de dezvoltare și, în special, țările cel mai puțin dezvoltate au fost afectate deosebit de puternic de criză, ceea ce a dus la o nouă creștere a datoriei;
- N. întrucât UE a acordat țărilor în curs de dezvoltare 2,3 miliarde EUR în 2009 sub formă de finanțare inițială rapidă pentru combaterea schimbărilor climatice;
- O. întrucât UE s-a angajat să garanteze caracterul „nou și suplimentar” al finanțării destinate combaterii schimbărilor climatice;
- P. întrucât ajutoarele ineficace duc la o risipă de bani publici de ordinul a 6 miliarde EUR în fiecare an,
1. salută comunicarea Comisiei referitoare la Raportul pentru 2011 privind răspunderea UE în materie de finanțare pentru dezvoltare, acesta reprezentând un exercițiu de transparență și de evaluare inter pares extrem de util;

Ajutor pentru dezvoltare

2. recunoaște situația creată de presiunea tot mai mare suportată de bugetele naționale în contextul crizei economice și financiare; consideră, însă, că realizarea obiectivului de eradicare a sărăciei presupune în primul rând o schimbare a politicilor din țările industrializate și în curs de dezvoltare, menită să abordeze cauzele structurale ale sărăciei;
3. își reafirmă profunda îngrijorare legată de actuala achiziționare de terenuri agricole de către investitori străini cu sprijinul guvernelor, în special în Africa, fenomen care riscă să submineze securitatea alimentară locală; solicită Comisiei să includă chestiunea acaparării de teren în dialogul politic purtat cu țările în curs de dezvoltare, pentru a face din coerența politicilor piatra de temelie a dezvoltării cooperării atât la nivel național, cât și internațional, pentru a evita exproprierea micilor fermieri și folosirea nesustenabilă a pământului și a apei;

Miercuri, 16 noiembrie 2011

4. felicită UE și statele sale membre pentru că, în pofida crizei, UE este în continuare cel mai mare donator de AOD;

5. salută reînnoirea recentă de către statele membre a angajamentului lor de a-și îndeplini obiectivele stabilite în ceea ce privește AOD, în special cel legat de atingerea unui nivel de 0,7 % din VNB; este de acord cu poziția Consiliului potrivit căreia eradicarea sărăciei la nivel mondial nu va putea fi realizată numai cu ajutorul AOD; consideră că politica de dezvoltare a UE ar trebui să vizeze eliminarea obstacolelor structurale care subminează realizarea obiectivului de eradicare a sărăciei prin aplicarea principiului coerenței politicilor în favoarea dezvoltării în politicile UE în domeniul agriculturii, comerțului, investițiilor, paradisurilor fiscale, accesului la materii prime sau schimbărilor climatice;

6. își exprimă totuși profunza îngrijorare cu privire la faptul că în 2010 UE a rămas în urmă cu 15 miliarde EUR în îndeplinirea propriilor obiective în materie de AOD pentru acel an; UE va fi nevoită practic să își dubleze cuantumul ajutoarelor pentru a-și putea îndeplini Obiectivul mileniului stabilit pentru 2015; de asemenea, în ciuda promisiunilor sale, UE nu a majorat substanțial ajutorul destinat Africii și țărilor cel mai puțin dezvoltate; observă că o serie de state membre au redus sumele destinate ajutoarelor în 2009 și 2010, fiind planificate reduceri suplimentare în 2011 și în anii următori;

7. subliniază contribuția considerabilă a ajutoarelor bine gestionate la dezvoltarea durabilă în domeniul sănătății, al educației, al egalității de gen, al biodiversității, precum și în multe alte domenii;

8. solicită, așadar, statelor membre să adopte măsuri de urgență în vederea îndeplinirii angajamentului de 0,7 % din VNB, precum și a promisiunilor specifice în ceea ce privește Africa și țările cel mai puțin dezvoltate și recomandă adoptarea unor măsuri pe deplin transparente, cu caracter multianual și obligatoriu, inclusiv a unor acte legislative;

Alte aspecte ale finanțării pentru dezvoltare

9. împărtășește punctul de vedere al Consiliului și al Comisiei potrivit căruia mobilizarea resurselor interne din țările partenere reprezintă cheia dezvoltării durabile; solicită donatorilor din UE să acorde prioritate dezvoltării de capacități în acest domeniu, în special în ceea ce privește consolidarea sistemelor fiscale și îmbunătățirea guvernancei fiscale, și să își consolideze eforturile depuse la nivel mondial pentru a promova transparența fiscală și raportarea pentru fiecare țară în parte, precum și să combată evaziunea fiscală și scurgerile ilicite de capital cu ajutorul dispozițiilor legislative, acolo unde este cazul;

10. solicită Comisiei să includă printre prioritățile politicilor sale de dezvoltare combaterea paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerii ilegale de capital;

11. solicită tuturor statelor membre să acorde și mai mult sprijin Inițiativei privind transparența în industriile extractive și solicită Comisiei Europene să elaboreze fără întârziere o propunere legislativă comunitară având un obiectiv cel puțin la fel de ambițios ca cel stipulat în legislația SUA în ceea ce privește impunerea pentru industriile extractive a unui nivel adecvat de achitare a taxelor și a unei producții care să respecte standardele sociale și de mediu în țările în curs de dezvoltare, în conformitatea cu cerințele de precauție („due diligence”);

12. solicită UE și statelor sale membre să deblocheze și alte surse de finanțare a dezvoltării internaționale în afară de AOD, printre altele prin:

— propunerea unor taxe inovatoare, cum ar fi o taxă pe tranzacțiile financiare, pentru finanțarea bunurilor publice la nivel mondial, inclusiv a ajutorului pentru dezvoltare;

— reducerea semnificativă a costurilor transferurilor de bani efectuate de migranți;

Miercuri, 16 noiembrie 2011

- accelerarea procesului de combinare a subvențiilor UE și a împrumuturilor BEI, fără ca acest lucru să ducă la reducerea cheltuielilor pentru ajutoare;
- promovarea unor mecanisme de îmbunătățire a accesului la servicii financiare, cum ar fi sistemele de microfinanțare, în țările în curs de dezvoltare;

13. salută sprijinul semnificativ și tot mai puternic acordat de UE ajutorului pentru comerț și asistenței în domeniul comerțului; speră că țările cel mai puțin dezvoltate vor beneficia într-o mai mare măsură de astfel de sprijin în viitor;

14. reamintește că, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, politicile comerciale ale UE, precum și alte politici, cum ar fi cele din domeniul agricol, al pescuitului, al migrației, al securității etc., trebuie să fie coerente cu obiectivele politicii de dezvoltare a UE și solicită punerea în aplicare a coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (articolul 208 din Tratatul de la Lisabona) pentru a se aborda problema structurală a eradicării sărăciei;

15. îndeamnă statele membre să își intensifice eforturile pentru a asigura implementarea integrală a inițiativelor existente de reducere a datoriilor, în special a celor destinate țărilor sărace puternic îndatorate și reducerii multilaterale a datoriilor;

16. salută sprijinul substanțial acordat recent de UE măsurilor de combatere a schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare, dar își reiterează solicitarea ca acest sprijin să aibă caracter complementar în raport cu ajutorul pentru dezvoltare existent;

17. se așteaptă ca cel de-al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutoarelor, care va avea loc la Busan, Coreea, în noiembrie, să producă rezultate palpabile în ceea ce privește sporirea eficacității ajutoarelor și îmbunătățirea rezultatelor obținute; ia act de progresul menționat în raportul pe 2011 privind responsabilitatea, deși acest progres nu a fost uniform, și solicită insistent statelor membre ale UE să își intensifice eforturile de îmbunătățire a coordonării între donatori (inclusiv în cazurile în care este implicat Serviciul European de Acțiune Externă), a programării comune și a diviziunii muncii în acest domeniu;

18. îndeamnă donatorii din UE să își modernizeze dialogul politic cu economiile emergente în ceea ce privește cooperarea pentru dezvoltare; încurajează statele membre ale UE să sprijine inițiativele de cooperare pentru dezvoltare sud-sud și tripartite; consideră că ajutoarele sub formă de subvenții nu mai au nicio justificare în cazul țărilor care realizează venituri importante;

Evaluarea *inter pares* OCDE-CAD

19. solicită să fie implicat în următoarea evaluare *inter pares* OCDE-CAD a cooperării pentru dezvoltare a UE;

*

* *

20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, BEI, organizațiilor ONU, Adunării parlamentare paritare ACP-UE, G20, FMI și Băncii Mondiale.